

În plus, la aprecierea dovezii, Tribunalul nu a hotărât în unanimitate, pronunțând așadar o hotărâre paradoxală dat fiind că, pe de o parte, a considerat suficiente elementele de probă prezentate de Comisie, căreia îi revenea sarcina de a demonstra că certificatele eronate fuseseră eliberate pe baza unei prezentări incorecte a faptelor de către exportator și că, pe de altă parte, a respins aceleași elemente de probă ca fiind insuficiente pentru a face dovada, pe care trebuia să o efectueze recurenta, că autoritățile vamale thailandeze ar fi știut sau, cel puțin, ar fi trebuit în mod rezonabil să știe că mărfurile nu puteau beneficia de un tratament preferențial.

Ar reveni Curții sarcina de a sancționa drept nemotivare erorile săvârșite de Tribunal la selecționarea și la examinarea documentelor de procedură furnizate ca probe ⁽⁵⁾.

2. Cu privire la articolul 239 din CVC

Motiv unic: Tribunalul, întemeindu-se pe o aplicare greșită a articolului 220 alineatul (2) litera (b) din CVC sau pe erorile săvârșite la examinarea documentelor de procedură furnizate ca probe, ar fi apreciat în mod eronat că situația în care se află recurenta nu reprezintă un caz excepțional în sensul articolului 239 din CVC.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

⁽²⁾ Hotărârea din 9 martie 2006, Beemsterboer (C-293/04, Rec., p. I-2263).

⁽³⁾ *Idem*.

⁽⁴⁾ Ordonanța Curții din 11 iulie 1996, An Taisce și WWF UK/Comisia (C-325/94 P, Rec., p. I-3727, punctele 28 și 30).

⁽⁵⁾ Hotărârea Curții din 24 octombrie 1996, Comisia/Lisrestal și alții (C-32/95 P, Rec., p. I-5399, punctul 40).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgericht Bonn (Germania) la 9 septembrie 2009 — Pfeleiderer AG/Bundeskartellamt

(Cauza C-360/09)

(2009/C 297/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Bonn

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pfeleiderer AG

Pârât: Bundeskartellamt

Întrebarea preliminară

Dispozițiile de drept comunitar în materie de înțelegeri — în special articolele 11 și 12 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, precum și articolul 10 alineatul (2) CE coroborat cu articolul

3 alineatul (1) litera (g) CE — trebuie interpretate în sensul că persoanelor prejudiciate printr-o înțelegere nu trebuie, în scopul valorificării drepturilor acestora în materie civilă, să li se acorde acces la cererile de clemență și la informațiile și documentele comunicate voluntar în acest context de către candidații la clemență unei autorități de concurență a unui stat membru în aplicarea unui program național de clemență în cadrul unei proceduri de amendă care urmărește (și) impunerea respectării articolului 81 CE?

⁽¹⁾ JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 8 septembrie 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firms Derwa NV și Centraal Beheer Achmea NV

(Cauza C-367/09)

(2009/C 297/24)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Pârâte: SGS Belgium NV, Firms Derwa NV și Centraal Beheer Achmea NV

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile articolelor 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene au un efect direct în ordinea juridică națională a statelor membre în lipsa oricărei marje de apreciere din partea statelor membre respective și fără a fi necesar ca autoritățile naționale să adopte măsuri de punere în aplicare?

2. O societate specializată pe plan internațional în domeniul controlului și al supravegherii, și care este agreată de statul membru în care au fost îndeplinite formalitățile vamale la export, în speță Belgia, societate care a stabilit o declarație inexactă privind descărcarea în sensul articolului 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 3665/87/CEE ⁽²⁾, poate fi considerată ca fiind un agent economic în sensul articolului 1 din Regulamentul 2988/95/CE și, prin urmare, o persoană care a participat la săvârșirea abaterii sau care poate fi obligată să își asume răspunderea pentru abatere ori o persoană care ar fi trebuit să vegheze ca aceasta să nu fie comisă, în sensul articolului 7 din regulamentul menționat?

3. Comunicarea unui raport cu privire la o anchetă întreprinsă de inspecția economică, o scrisoare prin care se solicită prezentarea unor piese complementare pentru a justifica importul pentru consum sau o scrisoare recomandată prin care se aplică o sancțiune pot constitui acte de cercetare sau urmărire în justiție în sensul articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995?

(¹) JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166.

(²) Regulamentul Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L 351, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sąd Najwyższy (Republica Polonă) la 23 septembrie 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Tele2 Polska sp. z o.o., obecnie Netia S. A. w Warszawie

(Cauza C-375/09)

(2009/C 297/25)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Pârâtă: Tele2 Polska sp. z o.o., acum Netia S. A. w Warszawie

Întrebările preliminare

- Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (¹) trebuie interpretat în sensul că autoritatea națională de concurență nu poate adopta o decizie în care se concluzionează că nu există o practică de restrângere a concurenței în sensul articolului 82 CE atunci când apreciază, la finalul unei proceduri, că întreprinderea nu a încălcat interdicția privind abuzul de poziție dominantă care decurge din această dispoziție a tratatului?
- În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în ipoteza în care dispozițiile de drept național al concurenței abilitază autoritatea națională de concurență să încheie o procedură în materie de sancționare a practicilor anticoncurențiale — dacă se constată că interdicția ce decurge din articolul 82 CE nu este încălcată de comportamentul întreprinderii — numai prin adoptarea unei decizii în care se

concluzionează că nu există o practică de restrângere a concurenței, articolul 5 teza a treia din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat trebuie interpretat în sensul că acesta constituie baza juridică directă a unei decizii a autorității respective în care aceasta constată „că nu există motive pentru a interveni”?

(¹) JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāta (Republica Letonia) la 28 septembrie 2009 — SIA Stils Met/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-382/09)

(2009/C 297/26)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāta

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SIA Stils Met

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- Codurile TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 și 7312 10 86 19 trebuie interpretate în sensul că în anii 2004 și 2005 trebuiau încadrate în aceste poziții, în funcție de dimensiunea secțiunii lor transversale, produsele din oțel — cabluri din oțel neacoperite sau doar zincate, indiferent de compoziția chimică a acestora (cu excepția oțelului inoxidabil), în special produsele din oțel aliat care nu provin nici din Moldova, nici din Maroc?
- Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (¹) trebuie interpretat în sensul că se opune impunerii unei sancțiuni (amenzi) calculate în raport cu valoarea taxelor antidumping, în temeiul unei norme naționale [articolul 32 alineatul 2 din Legea letonă privind impozitele și taxele („Par nodokļiem un nodevām”)] care reglementează cazurile de încălcare a legislației fiscale?

(¹) JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223.